

VETLLA PASQUAL
HOMILIA DEL P. ABAT JOSEP M. SOLER
15 D'ABRIL DE 2017
Is 54, 5-14

A mitja nit és va sentir un crit: "L'Espòs és aquí!" (Mt 25, 5). Aquestes paraules de l'evangeli de sant Mateu, germans i germanes en el Senyor ressuscitat, prenen un relleu especial en la nit de Pasqua. *L'Espòs és aquí!* El llibre del profeta Isaïes, en la quarta lectura d'aquesta vetlla santa, ens parlava de *l'espòs. El teu creador –deia- s'ha fet el teu marit*. Hem sentit, a la primera lectura, com Déu creava l'home i la dona, els donava vida i els feia imatge d'ell (cf. Gn 1, 26-27). Aquesta és la raó de la nostra existència: Déu ens ha cridat a viure perquè ens estima. I no pas d'una manera impersonal. Ell ha pensat amb amor en cadascú de nosaltres ja abans *de crear el món* (cf. Ef 1, 4). Però no n'ha tingut prou amb això, ha volgut establir una relació personal amb nosaltres, una relació d'amor i, per això recorre a la imatge més forta que hi ha de l'amor, la dels esposos enamorats. I per això el profeta deia: *el teu creador s'ha fet el teu marit*. En la visió de l'antic Testament, Déu era l'espòs del poble d'Israel. Després de la vinguda de Jesucrist, ell és l'espòs de l'Església, del Poble de Déu i vol ser l'espòs de tota la humanitat. Ens ho podem aplicar personalment, sense falsejar res. Jesucrist vol establir amb la nostra persona una relació d'amor, semblant a la de l'amor esponsal.

Sabem que no hem correspost com cal a aquesta relació. Per això, al llarg de la quaresma, hem demanat perdó i ens hem volgut convertir. Però, fins i tot si no ho haguéssim fet, la gràcia i la joia d'aquesta nit també serien per a nosaltres. Era el mateix llibre d'Isaïes qui ho deia: *Ni que desapareguin les muntanyes i se somoquin els turons, no desapareixerà l'amor que jo et tinc ni se somourà el meu pacte de pau, diu el Senyor, el qui t'estima*. I aquesta realitat de l'amor introntollable de Déu encara és més forta després que Jesucrist ha vessat la sang a la creu per amor nostre. L'amor és molt més gran del que podia imaginar el profeta; el Crist ressuscitat diu a l'Església, a cadascun de nosaltres, a tu i a mi, a la humanitat entera: *t'estimo amb un amor etern*. Malgrat la nostra poca cosa, els nostres abatiments, les nostres desolacions i els nostres mancament, Jesucrist ens diu: *no has de témer per res*. Perquè ell és el nostre perdó, la nostra pau, la nostra salvació.

L'espòs és aquí!. La lectura del profeta Isaïes ens completa la imatge de *l'espòs* amb altres que ajuden a comprendre la relació de Jesucrist amb nosaltres. Si primer ens el presentava com a *creador*, com aquell pel hem estat cridats a l'existència perquè visquem units a ell, després insistia a subratllar el seu amor. Per això ens deia, també, el profeta que Déu és el redemptor ple de compassió, que *estima* entranyablement, tal com ens ha demostrat en Jesucrist. En ell hem estat cridats de la situació d'abandó, trets de la desolació i del pecat per mitjà del seu combat de la passió i la creu, i ara, ressuscitat, ens estima *amb un amor etern*.

També en aquesta nit santa torna a ressonar el crit: *L'Espòs és aquí!* El Crist ressuscitat és present en aquesta assemblea que formem tot vetllant com a deixebles seus. Els nostres ulls no capten la seva presència, però la fe ens el fa reconèixer present. La llum del Crist espòs brilla en la foscor del món, tal com ho representàvem en encendre el ciri pasqual –que representa el Crist ressuscitat- enmig de la nit. El Crist, al llarg de la vetlla, ens ha anunciat, amb amor esponsal, la seva Paraula; una Paraula que és llum que il·lumina els cors. I ara ens donarà la seva gràcia pasqual amb els sacraments del baptisme i de l'eucaristia.

La gràcia del baptisme –que és una nova creació- serà conferida, com a mostra de l'amor gratuït de Déu també als infants i nodrissons, a un infant, en Martí Hervàs Dalmau, i també a un escolà, en Kilian Marchuet Shavaleev, que rebrà després l'eucaristia. A través del baptisme, Déu els fa fills seus i els uneix a Jesucrist ressuscitat que ha donat, també, la vida per ells. Després, tots nosaltres renovarem el nostre baptisme; renovarem el nostre sí a Jesucrist volent estimar-lo cada dia més per correspondre a l'amor sponsal que ens té. A aquell que aquesta setmana hem vist com ens estimava, qui no voldrà correspondre-li amb el seu amor?

Pel baptisme som una nova creació. Déu ens atorga una vida nova i per això, tal com deia encara el llibre del profeta Isaïes hem de resplendir com *pedres precioses* per les nostres virtuts. La relació íntima amb el Crist ressuscitat, aquell que se'ns presenta amb l'amor d'un espòs, ens ha d'anar transformant perquè *d'ara endavant no siguem esclaus del pecat*, tal com deia sant Pau (Rm 6, 11), sinó imitadors de la generositat de Jesucrist i de la seva manera de perdonar, d'estimar, de fer el bé als altres. Així, units a tots els altres batejats del món, formarem aquella *esposa engalanada i resplendent* que es dona plena d'amor al Crist espòs (cf. Ap 19, 7-8).

L'espòs és aquí! En el sagrament del baptisme i de l'eucaristia; hi és per obra de l'Esperit Sant i lliurat per l'amor infinit del Pare. *Alegrem-nos-en i celebrem-ho, cantem la seva glòria* en aquesta nit santa de Pasqua, que anticipa les noces definitives *de l'Anyell*, que és el Crist, amb tota la humanitat redimida (cf. Ap 19, 8).